

Την πρώτη μέρα της νέας χρονιάς, η Κροατία έγινε το 20ό μέλος της Ευρωζώνης. Ταυτόχρονα έγινε και το 27ο κράτος που εντάχθηκε στο χώρο Σένγκεν. Την ίδια ώρα, λοιπόν, που η πρόεδρος της Ευρωπαϊκής επιτροπής Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν μίλησε

«για μέρα γιορτής όχι μόνον για τους Κροάτες αλλά για όλους τους Ευρωπαίους», κυβερνητικά στελέχη της Κροατίας αφουγκραζόμενα τους πολίτες που ανέφεραν αυξήσεις τιμών από λιανοπωλητές και παρόχους υπηρεσιών, έκαναν λόγο για *«δόλια εκμετάλλευση και ανέντιμη κερδοσκοπία»*

. Ας τεθεί υπ' όψιν ότι ο πληθωρισμός στην Κροατία, πρώην τμήμα της ενωμένης Γιουγκοσλαβίας, τον Νοέμβριο ήταν 13,5%, έναντι του 10% της Ευρωζώνης. Και αν η χώρα αριθμεί 3,9 εκατομμύρια κατοίκους, το τελευταίο έτος δέχθηκε σχεδόν 12 εκατομμύρια τουρίστες.

Λίγο πιο βορειοδυτικά, στη Γαλλία η κυβέρνηση επιχειρεί να περάσει νέα συνταξιοδοτική ρύθμιση και να παρατείνει το όριο από τα 62 στα 64 έτη. Εννοείται ότι συναντά σθεναρή αντίδραση από το σύνολο των συνδικαλιστικών φορέων. Τελευταίο εργαλείο της κυβέρνησης είναι να χρησιμοποιήσει το άρθρο 49.3 του Συντάγματος το οποίο επιτρέπει να περνούν νομοσχέδια εκτός ψηφοφορίας. Πράξη που θα εγείρει ακόμα πιο έντονες αντιδράσεις.

Στο μετά μπρέξιτ Ηνωμένο Βασίλειο, η κυβέρνηση παρουσίασε νομοσχέδιο με το οποίο

επιχειρεί να ελέγξει τις απεργίες, προβλέποντας πως θα πρέπει να εξασφαλίζεται «το ελάχιστο επίπεδο υπηρεσίας». Το πιο πιθανό όμως είναι, η προσπάθεια να περάσει το νομοσχέδιο να φέρει ακόμα περισσότερες απεργιακές κινητοποιήσεις.

Στο μακρινό νότιο ημισφαίριο οι Βραζιλιάνοι αντιγραφείς των εισβολέων στο Αμερικανικό Καπιτώλιο απέτυχαν να ανατρέψουν την νεοεκλεγείσα κυβέρνηση αλλά τα προβλήματα παραμένουν μεγάλα για μια πάμπλουτη χώρα που υποφέρει από φτώχεια και εγκληματικότητα.

Εννοείται ότι ο πόλεμος στα ανατολικά μας συνεχίζεται, για ενδέκατο μήνα, πάνω σε πτώματα αθώων, πάνω σε φτωχούς πρόσφυγες, αλλά και σε ταλαιπωρημένους πολίτες κρατών άσχετων με τα εμπόλεμα. Αν υποθεθεί ότι υπάρχουν άσχετα κράτη.

Στα ημεδαπά, η Κωνσταντινιάδα συντηρήθηκε επί μακρόν από παραδοσιακά συντηρητικές δυνάμεις και λοιπά ταμπλόιντς. Πλην όμως, σε πολύ χαμηλότερο επίπεδο από εκείνο της σχωρεμένης Ελένης Βλάχου (Ελεϊνίτσας κατά Ρένο Αποστολίδη), η οποία με τις «Εικόνες» της επιχειρούσε την στίλβωση της λαμπρότητας του θρόνου και της δυναστείας, ενάντια στο δύσμοιρο, λαϊκό αίσθημα.

Σοκ και δέος για το πέσιμο εξωσχολικών στο εκπαιδευτικό λίκνο της αστικής μας ελίτ. Το ίδρυμα που έδωσε στο έθνος τόσους και τόσους ηγέτες αλώθηκε. Εξέδωσε ανακοίνωση ο καθηγητής president, κινητοποιήθηκαν γονείς, κατέφθασαν, άμεσα όπως και στα ΕΠ.ΑΛ., οι ομάδες Δίας αλλά το γόητρο ετρώθη.

Αυτά βεβαίως, κατατάσσονται στα ελαφρά ημεδαπά θέματα. Στα σοβαρότερα είναι το «βαίνομεν προς εκλογάς» με πολύ φορτωμένο το κλίμα. Μάλλον είναι η εκλογική αναμέτρηση με την μεγαλύτερη, από μεταπολίτευσης, πόλωση. Όχι μόνο από το πλήθος και τον όγκο των προβλημάτων, σε μια χώρα που βαδίζει σε ένα μονοπάτι χαραγμένο από χρεοκοπίες και σκάνδαλα, αλλά κυρίως με πολιτικούς που δεν...

Κάποτε το κυβερνόν κόμμα είχε πρωτοκλασάτα στελέχη όπως ο Γεώργιος Ράλλης, ο Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος, ο Αθανάσιος Κανελλόπουλος, ο Κωνσταντίνος Τσάτσος. Τώρα;

Τα $\frac{3}{4}$ του πρώτου μήνα του '23 είναι παρελθόν. Μαζί τους πήραν τον Jeff Beck. Αλλά δεν μας πήραν την μοναδική ηλεκτρική εκτέλεση του

Nessum

Dorma

που για τρία λεπτά σε κάνει καινούργιο.

Στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού η απώλεια ήταν μάλλον πιο μεγάλη. Ο David Crosby. Όχι μόνον για το βάθος της καλλιτεχνικής του δημιουργίας, για τον ήχο και το στίχο που γέννησε είτε με τους

Birds

, είτε

με τους

CSN

&

Υ

, είτε σόλο, αλλά και για τη φωνή που ύψωσε πάνω σε σημαντικά θέματα. Το 2006 είχε καταθέσει στο

Time

:

«είχαμε δίκιο για τα πολιτικά και ανθρώπινα δικαιώματα, είχαμε δίκιο για τον πόλεμο και την ειρήνη. Δεν ξέραμε όμως κάτι για τα ναρκωτικά, και μας κόστισε πάρα πολύ ακριβά».